

A Múltunk Öröksége Alapítvány Tájékoztatója

2008/1 (19.)

Emlékörzésünk a jövőnek szól...

Érthetelenül nagy közömbösség tapasztalható mozgalmi múltunk emlékeinek feltárása, megőrzése terén. Az egykori úttörőközösségek által alkotott értékes **kordokumentumok és egyéb emlékek** a rendszerváltást követően jó részt az iskolák személtáráiban kötöttek ki. Ezek „kitakarításával” az igazgatók az új rendszerváltó urak kegyeit próbálták megszerezni – változó sikerrel... Sajnos ehhez sok helyen készségesen asszisztáltak azok a pedagógusok is, akik korábban „muszáj-katonaként” vállalták az úttörővezetést, de örömmel szabadultak meg ettől a „pluszfeladattól”, magukra hagyva a gyerekek tömegeit. Hasonlókat tapasztalunk egy-egy úttörővezető társunk halála esetén is, amikor a család dobja ki „a régi **kacatok**” kiadványokat, okleveleket, jelvényeket, sőt kitüntetések, amelyekhez pedig megannyi kedves emlék fűződik.

Ez megelőzendő! Ezeket az anyagokat, a helyi múzeumokba kell leadni, amiket ott szakszerűen megőriznek és biztosítják, hogy a kutatók évtizedek múltán is felhasználhassák ezeket a pedagógiai kincseket. Sajnos ma még egyedi esetnek számít olyan előrelátó intézkedés, mint a keszthelyi *Marton Jenő* barátunk végrendelete, amelyben megfelelő módon gondoskodott hagyatékának hasznosításáról.

Évek óta szorgalmazzuk az **úttörővezetők képes életrajzi lexikonjának** teljesebbé tételét is – sajnos kevés eredménnyel.

Az egykori több ezer úttörővezetőből alig több mint 200 fő tartotta fontosnak, hogy mozgalmi életművét az utókor is megismerhesse. A többiek – köztük nagyon sok egykori „funkcionárius” – úgy hallgatott, mintha szégyellni való lenne ez az életszakasza. Nem gondoltak ezek az egykori barátaink arra, hogy majdani utódaik ugyanolyan büszkeséggel nézegetnék ezt a könyvet, mint a hajdani 48-as honvédek unokái a képes albumokat, vagy a vitézek leszármazottai a világháborús elődeik képét?

Hasonlóképpen állunk az **emlék-helyek regisztrálásával** is. Erről egyedülként 1986-ban jelent meg egy kiad-

vány. Azóta azonban sok változás történt: 1988-ban az úttörőmozgalom iskolai bevezetésének 40. évfordulóján sok iskolában, úttörőházban avattak emléktáblákat, amelyek jó része a rendszerváltás során sok korábbi emlékekkel együtt megsemmisült. A vehemens rendszerváltók így akarták „a múltat végkép eltörölni”... Még jobbik eset, ha ezeket az emléktáblákat nem törték össze, hanem elmentették raktárakba. Ezért aztán sajnálatosan kevés iskolában, művelődési intézményben, parkban stb. találkozhatunk ezekkel az emlékekkel. Egyes **intézmények történetírói** is „elfelejtik” bemutatni az ott működő úttörők tevékenységét, ehelyett nevelésügyi erőlködéssel próbálják fel-nagyítani pl. az ottani egyházi tevékenységet. Az ilyen torzítások joggal kérdőjelezzik meg ezeknek a kiadványoknak történeti hitelességét.

A még fellelhető mozgalmi emlékek számbavételét, mint múltunk örökségének szerves részét változatlanul fontos feladatunknak tartjuk. Ehhez kérjük kedves Barátunk, a Te segítségével! Nézz körül a lakóhelyeden, jegyezd le

az ott található úttörőemlék adatait, és ezt küldd el nekünk. Arra nincs anyagi lehetőségünk, hogy drága TV-reklám kampány útján hirdessünk országos felmérést, de bízunk abban, hogy saját erőből is sikerrel járhatunk, hogy sokan elgondolkoznak majd az emlékörzés fontosságán, és aktívan részt vesznek abban. Az emlékörzés nem csak „veterán hobby”, hanem **a jövőnek szóló, szellemi építőmunka**. Reméljük, hogy megfelelő történelmi távlatból rangjának méltó helyén értékelik majd utódaink az úttörőmozgalom pedagógiai jelentőségét, benne a mi munkánk eredményeit is. Ehhez azonban dokumentumokra lesz szükség, a meglévő anyagok megőrzése mellett azoknak az eseményeknek a lejegyzésére is, amelyek már csak a Bennetek élő emlékek. Ne hagyjátok ezeket sem elveszni!

Bízunk abban, hogy több évtizedes önzetlen nevelőmunkánk után, így már nem csak hideg sírkövek, de melegszívű követőink is lesznek a békésnek remélt XXI. században!

Dr. Tóth József
1125 Bp. Trencsényi út 48.

Pályázati felhívás!

A Múltunk Öröksége Alapítvány pályázatot hirdet *Marton Jenő Emlékére* egykori és mai úttörővezetőknek az alábbi témákból:

- Hogyan emlékszem Marton Jenő (1922-2005) tanárra, úttörővezetőre?
- Az úttörőcsapat első megalakulása abban az iskolában, ahol egykor tanítottam
- Iskolánk államosításának történetéből 1948-ban
- Úttörőcsapatunk újjászervezése akkori iskolámban 1957-58-ban
- Szülők segítségével úttörőcsapatomnak
- Tárgyi-, írásos emlékek az úttörőmozgalom korai időszakából (1946-1949)
- „Boldog nyarak” Visszaemlékezés első táborozásomra (úttörő, ifivezető, úttörővezető)
- Úttörővasutas voltam / Úttörőpostás voltam / Vízi úttörő voltam
- Mit jelent számomra Csillebérc?
- Úttörők földön, vízen, levegőben
- Görög- és koreai gyerekek Magyarországon 1945 után

A pályázatok terjedelme maximum 5 gépelt oldal (mellékleten kívül).

Beküldendő 2008 május 10-ig az Alapítvány címére: 1035 Budapest III., Szél utca 19. II. 12.

Eredményhirdetés 2008. június 16-án lesz Csillebércen.

A pályázatok díjazására 150 ezer forintot fordítunk.

A pályázatokat megőrizzük, nem adjuk vissza!

A Múltunk Öröksége Alapítvány Kuratóriuma

A Múltunk Öröksége Alapítvány jelentése a 2007. évi tevékenységéről

I. Közhasznú tevékenységünk

Az alapítvány ebben az évben hét alkalommal tartott **kuratóriumi ülést**, amelyeken megtárgyaltuk az alapítványt érintő legjelentősebb kérdéseket.

A közelmúltban alapított **Marton Jenő díjat** az alapítvány 2007-ben adományozta első alkalommal. Az első díjazottak: Nagy Andrásné az első budapesti úttörőház egykori vezetője, és Nagy Endre a XIII. kerületi 33.sz. Kilián György úttörőcsapat volt vezetője. Mindketten 25 000-25 000 Ft-ot kaptak a járulékok levonása után. A tanulóknak járó 20 000 Ft-ot Illés Fanni, a Rezi Általános Iskola tanulója kapta az iskola tanévzáró ünnepélyén. Azért esett a választás erre az iskolára, mert a hagyományozó Marton Jenő tanár úrnak ez az iskola volt az első munkahelye.

Alapítványunk kuratóriumának tagja dr. Tóth József összeállította az **Európa Védőbástyái** c. kiadványt, melyet tagjainknak is megküldtünk. A mű Hunyadi János életéről és Nándorfehérvárról szól. Sajnos a tervezett belgrádi kirándulást illetve túrát a túravezető dr. Tóth József megromlott egészségi állapota miatt nem tudtuk megvalósítani.

A **Magyar Pedagógiai Társaság Mozgalompedagógiai Szakosztályával** számos jól szervezett és sikeres akciónk volt. Így március 21-én a bécsi szabadidő- és ifjúsági centrumban jártunk, majd március 24-én a Hernádi Általános Iskolába látogattunk el, ahol tagtársunk Laurenszky Ernő tartott értékes előadást *A gyermek- és serdülőszervezetek helyzete és regionális együttműködésének lehetőségei* címmel. A helyszínen Zsadányi Andrásné polgármester asszony köszöntött bennünket.

A Magyar Pedagógiai Társaság Mozgalompedagógiai Szakosztályának összejövetelén Rakó József őrsemcsapatokról szóló előadását hallgattuk meg.

Ez évi utolsó ülésünket december 7-én az MPT helyiségében tartottuk, ahol Révész György tartotta székfoglalóját, aki egyben a Múltunk Öröksége Alapítvány pénzügyi ellenőrző bizottságának elnöke is.

Az Angyalföldi Örök Ifik Társasága 2007 januárjában három napos összejövetelt tartott Börzsönyben, a Morgóiháznál. Ugyancsak itt tartotta az alapítvány a három napos kibővített kuratóriumi ülését június 29. és július 1. között. Itt került sor a Marton Jenő díj ünnepélyes átadására.

Szeptemberben zajlott le a Csákányospusztai találkozó, amelyen az Angyalföldi Örök Ifik Társasága tartotta fennállásának és együttlétüknek 50 éves évfordulóját.

Februárban Kassán jártunk, Rákóczival kapcsolatos magyar nyelvű könyveket vásároltunk.

Novemberben Regécra látogattunk. Sajnos az ottani kapcsolatok nagy része megszűnt, – meghaltak, elváltak, erdészek elköltöztek – pedig Regéc a Rákócziak ősi fészke hosszú évtizedeken át fontos bázisunk volt.

Az **Angyalföldi Helytörténeti Klubbal** is sikerült néhány eredményes akciót közösen lebonyolítani. Így március 17-én Jelenics József igen érdekes helytörténeti sétát vezetett, Lehel téri séta címmel. Sajnos az érdeklődők száma alacsony volt. Majd március 21-én Bogdy László vezetett egy sétát a Rákospatak mentén, amelyhez az Angyalföldi Helytörténeti Klub is hozzájárult néhány adalékkal.

Igen gyümölcsöző kapcsolat látszik kibontakozni a Múltunk Öröksége Alapítvány és a **Régiók Interkulturális és Orosz Nyelvi Egyesülete** között a 2007 augusztusában létrejött együttműködési megállapodás alapján. A megállapodás lényege: „Lehetőségeinkhez mérten nagyobb figyelmet fordítani az orosz nyelvet oktató tanárookra és a tanuló diákokra, hiszen az orosz nyelv az angol mellett a jövő nyelve...”

Talán a Rákóczi évforduló keretében lehetőség nyílik egy Munkács környéki kirándulásra, az ottani diákok segítségével. Továbbra is részt veszünk az igen érdekes és színes Viszockij esteken, amelyeknek dr. Viczai Péter a fő szervezője.

Személyi kapcsolattartás

Igen kedvező kapcsolatot sikerült kialakítani a közelmúltban elhunyt Kurdi Attila özvegyével, akitől több ifjúsági könyvet vásároltunk. Dr. Menner Ödön főgyógysszeréssel az ország egyik legnagyobb gyermek- és ifjúságmozgalmi jelvénygyűjtőjével tartjuk a kapcsolatot. Figyelemmel kísérjük az Alapítvány egyik létrehozójának, a Solymáron élő Záhonyi Edének az életútját is. Kelemen Pálnét, aki a közelmúltban jutott özvegyi sorsra, évek óta támogatunk gyógyszerekkel.

II. Szervezeti életünk

A Múltunk Öröksége Alapítvány Alapító Okiratán kisebb módosításokat kellett végrehajtani 2007. április 16-án. Ezt az indokolta, hogy pénzforgalmunk növekedése következtében Felügyelő Bizottságot kellett létrehozni és a módosításokkal együtt egységes szerkezetbe kellett foglalni.

Létszámunk a személyi veszteségeket figyelembe véve nem csökkent, 130 fő körül mozog. Országos szervezet vagyunk. Helyi szervezeteink nincsenek, támogatásunk közvetlenül a központtal való kapcsolattartás révén valósul meg.

Az év során változás állt be a Múltunk Öröksége Alapítvány Tájékoztatójának szerkesztésében. Ferenc Lajos barátunk, aki éveken át szerkesztette a lapot, sajnos elhunyt. A Tájékoztató kivitelezésével járó feladatokat Révész György vette át, igen zökkenőmentesen. A lap 2007-ben kétszer jelent meg.

2007-ben ugyancsak megjelent az Úttörő- és Ifjúsági Házak Gyűjteménye c. kiadvány Nádházi Lajos barátunk összeállításában. A kiadványból 50 példányt vettünk át azzal a céllal, hogy azokat eljuttatjuk tagjainkhoz. Ez részben már meg is történt.

A 2007. évi munkatervben meghatározott célkitűzéseink döntő részét megvalósítottuk. Ezen felül, az internetes Honlapunk készítése is folyamatban van, köszönet érte Révész György barátunknak. Ősszel megtörtént az alapítvány tulajdonában lévő könyvek leltározása is, amiért köszönet illeti Magócsi Károlyné kurátort, és fiát, aki hosszú évek óta támogatja az alapítványt, és a leltározásban a segítségünkre volt. A könyveket ideiglenesen az Óbudai Művelődési Központban (OMK) helyeztük el.

A Múltunk Öröksége Alapítvány 2008. évi munkatervéből

Jelmondatunk: „Egységben az erő”

Kuratóriumunk a korábbi évekhez hasonlóan négy alkalommal ülésezik. Ezekon kurátoraink beszámolnak végzett tevékenységükről, együttműködési feladataikról:

- A Magyar Úttörők Szövetségével dr. Tóth József,
 - A Magyarországi Gyermekbarátok Egyesületével Magócsi Károlyné,
 - A Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetségével dr. Szabó Imre,
 - A Magyar Pedagógiai társasággal Révész György,
 - A Régiók Interkulturális és Orosz Nyelvi Egyesületével Jelenics József
- tart kapcsolatot

100 éve született Petrolay Margit, Kiss Árpád-díjas gyermekíró, a gyermekirodalom teoretikusa (1908. február 11-én), és férje: Trencsényi-Waldapfel Imre Állami-díjas klasszika-filológus professzor (1908. június 16-án). Mindketten szorosan kötődtek az úttörőmozgalomhoz. Petrolay Margit már 1945-ben Lágymányoson, 57-ben Zuglóban volt úttörővezető. Trencsényi-W.I. 1946-ban és 1957-ben az úttörőmozgalom országos elnöki tisztségét töltötte be. Alapítványunk csatlakozik a kettős centenáriumnak megünnepléséhez, amelynek Újbuda ad otthont. A Pedagógiai Szolgáltató Központban kerül sor olyan ülészakra, amely feleleveníti az örökséget: Petrolay és Trencsényi életművét.

Részt veszünk a VII. Nevelésügyi Kongresszuson augusztusban és annak útmutatásait hasznosítjuk munkánkban. A résztvevők: Magócsi Károlyné, Révész György, dr. Szabó Imre, dr. Tóth József, Jelenics József

Külső kapcsolatainkat tovább erősítjük:

- az első félév során három fő látogat Borsába, a korábbi kapcsolatok megújítása és megerősítése céljából. Felelős: Jelenics József
 - A Régiók Interkulturális és Orosz Nyelvi Egyesületével közös látogatás és kirándulás Munkácsra. Cél: Megállapodás a közös együttműködésről
- A második félév során egy-egy 10-15 fős csoport cserelátogatásának megszervezése. Felelős: dr. Viczai Péter és dr. Tóth József

Összegyűjtjük az ajánlásokat a felnőttek számára adományozandó *Marton Jenő Emlékérem kitüntetésre*, illetve a gyerekek, fiatalok számára adandó *Marton Jenő-díjra*.

Az emléklapokhoz 50 ezer forint, a díjhoz 25 ezer forint jutalmat adunk nettó összegben.

A Marton Jenő Emlékéremre olyan úttörővezetőket kérünk felterjeszteni, akik hosszabb ideje tevékenykedtek (tevékenykednek) a gyermekcsoportok irányításával, a Marton Jenő-díjra elsősorban azokból az iskolákból várunk felterjesztést, ahol ő tanított. Elfogadjuk egyéb úttörőcsapatokból is olyan jutalmazandó gyereket, aki tanulmányi eredményével és közösségi magatartásával arra érdemesnek bizonyul

célt szolgálja, hogy a világgal megismertessék a ma Oroszországot. Ma 350 millió ember beszél oroszul, ez a negyedik legelterjedtebb nyelv a világon.

Kimondottan erre a rendezvényre repült el Moszkvából a Puskin Állami Orosz Nyelvi Intézet professzora, Sztarodubcev Valentyin Fjodorovics, aki orosz nyelven tartott előadást és örömdet, hogy a jelenlévők többsége tolmács nélkül megértette.

Jelen volt a rendezvényen és folyamatosan közreműködött a budapesti Orosz Kulturális Központ igazgatója, Platonov Valerij Viktorovics.

Élménybeszámolót tartott Dr. Kovács Ilona Julianna és Dr. Trombitás Endre a várnai Világkongresszuson történt eseményekről.

Egy másik világtalálkozóról is hallottunk Dr. Marosi Lajos ismertetésében, aki a Régiók Interkulturális és Orosz Nyelvi Egyesületének elnökségi tagja. Ismeretes, hogy a rendszerváltás előtt sok magyar fiatal folytatta tanulmányait az akkori Szovjetunióban, különösen olyan szakterületeken, amelyek ekkor nálunk még nem léteztek. Az itt végzett, ma már középkorú szakemberek találkoztak Moszkvában és cserélték ki gondolataikat. Hasznosnak ítélték a találkozót, melyet a jövőben érdemes lesz folytatni.

Ezt követte egy érdekes beszélgetés, melynek témája „15 év Viszockijjal – A legendás bárd versei és dalai” című kötet bemutatása. A szerzővel, Dr. Viczai Péter ismert Viszockij kutatóval beszélgetett Czákó Dezső a Főiskolai Kar könyvtárának főtanácsosa. Az eddig megjelent könyvei a rendezvényen megvásárolhatók voltak, melyeket a szerző dedikált is.

Ezen a napon került átadásra több mint 100 kötet orosz nyelvű könyv – szépirodalom, lexikon, stb. –, melyet az Alapítvány egyik pártoló tagja adományozott a Főiskola könyvtárának. A Főiskolán 180 hallgató tanulja az orosz nyelvet, bizonyára hasznos lesz számukra a gyűjtemény.

Az egész délutánt betöltő rendezvény záró szakasza különösen sok élményt nyújtott a jelenlévőknek. Lauer László tangóharmonikán kísérve magát orosz dalokat énekelt, melyhez örömmel csatlakoztak a jelenlévők is. Végül a házigazdák szamovárban készült teával és finom süteménnyel, köztük húsos és káposztás piroggal kedveskedtek a vendégeknek.

Magócsi Károlyné

Meghívás Mátyásföldre

Novemberben egy elegáns meghívó érkezett Mátyásföldről a BGF Külkereskedelmi Főiskolai Karától az orosz nyelv évéhez kapcsolódó jubileumi ünnepségre. Alapítványunkat a Kuratórium tagjai és néhány pártoló tagunk képviselte.

A szépen felújított, impozáns főépület 1. emeleti klubterme teljesen megtelt a meghívott vendégekkel.

A rendezvényt Dr. Hidasi Judit, a Főiskolai Kar dékánja nyitotta meg. Köszöntötte e jelenlévőket, kiemelve azokat, akik segítettek a rendezvény létrehozását, köztük a mi alapítványunkat is. Azt követően az Orosz Föderáció magyarországi nagykövete, Szavolszkij Igor Szergejevics úr mondott köszöntő beszédet. Szép kiejtéssel, magyar nyel-

ven szólt az orosz nyelv ismeretének jelentőségéről, amely a két ország gazdasági, külkereskedelmi és kulturális életében fontos szerepet játszik. A következő előadó Dr. Nanovszky György moszkvai nagykövet úr volt, aki a „A magyar-orosz kulturális kapcsolatok főbb szakaszairól az új évezredben” címmel adott tájékoztatót a jelenlévőknek. Őt Dr. Bakonyi István, a győri Széchenyi István Egyetem professzora követte, aki „A magyarországi orosznyelv-oktatás jelene és jövője az aktuális irányzatok tükrében” címmel tartott előadást. Hangsúlyozta, hogy egyre több egyetemen és főiskolán oktatják az orosz nyelvet. Ez indokolt is, mert a fejlődő magyar-orosz kapcsolatok révén egyre több oroszul tudó szakemberre van szükség. Az Orosz Nyelv Éve rendezvénysorozat is azt a

A Magyar Úttörőmozgalom történeti kronológiája, 1948

Január

Az *Úttörővezető* c. folyóirat 1-2. összevont számában Tildy Zoltán a Magyar Köztársaság elnöke, Rákosi Mátyás és Szakasits Árpád miniszterelnök-helyettesek és Ortutay Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter, az Úttörő Nevelési Tanács elnöke elismerőleg nyilatkoztak az úttörőmozgalomról.

3-13. A Szabadság-hegyi úttörőiskolában megrendezték a második férfi csapatvezető-képző tanfolyamot. A záróünnepségen az úttörőmozgalom vezetőin kívül részt vett Alexits György és Bóka László VKM államtitkár is.

10. A VKM 180. 106/1948. V/a. főosztály rendeletével a tankerületeknél ifjúsági előadói munkaköröket létesített. Az ifjúsági előadó ügykörébe tartozott: a diák-önkormányzati ügyek intézése a középiskolákban, valamint a polgári és általános iskolákban az úttörőmozgalom és a velük kapcsolatban működő önképzőkörök, sportkörök, cserkészcsapatok, ifjúsági vöröskereszt csoportok és a diákkaptárak ügyeinek intézése.

22. Petru Groza miniszterelnök vezetésével román kormányküldöttség érkezett Budapestre. Az úttörők köszöntésére a következőt válaszolta: „Nagyon örülök, hogy a magyar úttörők szeretetük ennyi jelével halmoznak el. Adjátok át üdvözlétemet az 50 000 magyar úttörőnek. Dolgozzanak, tanuljanak és, majd ha felnőnek jó építői legyenek a magyar demokráciának és a népek barátságának.”

Február

4. Az MKP KV Ifjúsági bizottsága ülésén tájékoztató hangzott el az *Úttörő Köztársaság* építési akciójának helyzetéről: „Csillebércen voltunk, ezt a helyet találtuk a legmegfelelőbbnek...”

21. Az Úttörőmozgalom főtítkársága határozatot hozott a *Petőfi Érdemrend* kitüntetés létesítéséről.

22. A MIOT átszervezésével megalakult az egységes ifjúsági szervezet, a *Magyar Ifjúság Népi Szövetsége* (MINSZ). A nagytanácsnak elnevezett választmányban – melyet 14 ifjúsági szervezet és mozgalom, valamint a sajtó képviselői alkottak – az úttörőmozgalmat Nádor György és Szendrő Sándor képviselte. A MINSZ elnöke Nonn György, főtítkára Hollós Ervin lett. A szövetség tényleges vezetését egy 11 tagú Intéző Bizottság

látta el, melynek tagjává választották Szendrő Sándor úttörőelnököt is.

Április

Első napjai: A *Magyar Cserkészfiúk Szövetsége* Országos Intéző Bizottsága határozatot hozott az úttörőmozgalommal való egyesülésről és felhatalmazta az elnökséget az ezzel kapcsolatos egyeztető tárgyalások megkezdésére.

9. Budapest Székesfőváros a „4.235/1948. ü. Sz. Használati Szerződés”-sel az Országos Úttörőközpont használatába adta Csillebérc 100 kh. hold nagyságú erdőterületét. (A szerződést az Úttörőközpont részéről Szendrő Sándor elnök és Nádor György főtítkár írták alá.)

11. Ünnepélyes keretek között megkezdődött Budapesten a *Széchenyi-hegyi Úttörővasút* építése. A munkát az ifjómunkásokból és fegyveres testületek tagjaiból, egyetemistákból és az úttörőkből és cserkésekből alakított önkéntes (főleg ifjúsági roham) brigádok végezték szakemberek irányításával.

28-29. Az Úttörőmozgalom kétnapos jótékonyági gyűjtést rendezett a Csillebércen épülő *Úttörő Köztársaság* javára. Az akciót részvételükkel olyan közéleti személyiségek támogatták mint Tildy Zoltán köztársasági elnök, Dinnyés Lajos miniszterelnök, Mihályfi Ernő a köztársasági elnöki hivatal vezetője.

Május

24-26. Budapesten, az Újvárosháza közgyűlési termében rendezték az úttörőmozgalom két és fél éves tevékenységét értékelő *I. Országos Úttörő Konferenciát*. A tanácskozáson, melyet ünnepélyes keretek között Ortutay Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter nyitott meg, 1 730 úttörőcsapat képviselőjében 400 küldött vett részt. A konferenciát köszöntötték: Alexits György és Kovács Máté VKM államtitkárok, Béki Ernő a Magyar Pedagógusok Szabad Szakszervezetének főtítkára, Gosztonyi János a MINSZ elnökhelyettese. A második napon Szendrő Sándor, országos főtítkár az úttörőmozgalom szervezeti helyzetéről és feladatairól, a konferencia harmadik napján Szirmai Éva főtítkárhelyettes az úttörők nevelésének kérdéseiről és feladatairól tartott beszámolót. A konferencia határozata feladatként jelölte meg, hogy minden iskolában kerüljön sor az úttörőcsapatok megszervezésére, és a csapatotthonok

kialakítására, a felnőtt és ifjúsági vezetők színvonalas képzésére, a gyermek-önkormányzatok kiépítésére valamint a nyári tevékenységek megszervezésére.

26. Az *I. Országos Úttörő Konferencia* megválasztotta az úttörőmozgalom országos védnökeit, valamint 86 tagú vezetőséget és elnökséget. (Az úttörőmozgalom országos elnöke Szávai Nándor, főtítkára Szendrő Sándor, főtítkárhelyettesei Kurucz István és Szirmai Éva lettek.) Az úttörőmozgalom új vezetősége (a továbbiakban Főtítkárság) által beterjesztett hat pontos határozati javaslat elfogadása után 46 úttörővezetőt és 32 úttörőcsapatot tüntettek ki *Petőfi Érdemrenddel*, 136 úttörővezetőt piros szegélyes vezetői nyakkendővel illetve 150 úttörőcsapatot centenáriumi emléklappal.

Június

16. A magyar országgyűlés megszavazta az 1948:XXXIII. törvénycikket. „*A nem állami iskolák fenntartásának az állam által való átvétele, az azokkal összefüggő vagyontárgyak állami tulajdonba vétele és személyzetének állami szolgálatba való átvétele tárgyában.*”

(Az állam összesen 6 505 oktatási intézményt vett át, melyből 4 774 volt az általános és népiskola és ezzel együtt kb. 18 000 tanár és tanító került állami alkalmazásba.)

30. A *Magyar Cserkészfiúk Szövetsége* közgyűlése hozzájárult az úttörőmozgalommal történő egyesülést előkészítő tárgyalások megkezdéséhez, illetve megválasztotta Surányi Lászlót a szövetség elnökévé. A közgyűlés felhívásában az egyesülés támogatására szólította fel a cserkéseket és vezetőiket.

Surányi László és Erdélyi Ferenc aláírták az úttörőmozgalommal történő fúziót bejelentő nyilatkozatot.

Július

Az újonnan felépített *Úttörő Köztársaságban* első alkalommal szerveztek táborozást. Az 1200 fős *Köztársasági táborban* a magyar úttörők és cserkészek a bolgár, a csehszlovák, a finn, a francia, a görög, a lengyel, az olasz és az osztrák úttörő és cserkészküldöttekkel nyaraltak együtt.

31. Ünnepélyes keretek között felavatták a csillebérci *Úttörő Köztársaságot* és átadták a *Széchenyi-hegyi Úttörővasút* első szakaszát (valamint a *Széchenyi-hegy*, az *Előre* és az *Úttörőváros* vasútállomásokat és a *Normafa*

megállóhelyet.) A megnyitón részt vett Dinnyés Lajos miniszterelnök, Rákosi Mátyás miniszterelnökhelyettes-államminiszter, Gerő Ernő és Ortutay Gyula miniszterek valamint Bognár József, Budapest polgármestere.

Augusztus

29-31. A VKM 56/400/1948. sz. rendelete alapján az iskolákban olyan szülői értekezletet kellett tartani, amelyen tájékoztatást adtak „a népi demokratikus fejlődés eredményeiről”, és az úttörőmozgalomról.

31. Az Úttörőelnökség határozatban tette közzé, hogy a *Magyar Cserkészfiúk Szövetsége* és az Úttörőmozgalom befejezte az egyesülést. (A cserkész és úttörőcsapatok egyesülését három területen végezték: iskolai, üzemi és területi csapatok szerint. A 330 működő cserkészcsapatból 250 jelentette be az egyesülési szándékát és végül 150 csapat egyesült működő úttörőcsapattal.)

Szeptember

A nyár folyamán az úttörőtagság kb. 40%-a, összesen 43 000 (6 500 fővárosi és 36 500 vidéki) úttörő vett részt táborozáson.

23. Ortutay Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter 101.840-1948/IV/2. sz. rendeletében deklarálta, hogy „Az általános iskola és egyben a serdülő ifjúság egyetlen demokratikus mozgalma az Úttörőmozgalom, amely a Magyar Ifjúság Népi Szövetségének tagszerve, a népi demokrácia egyetlen hivatott gyermek- és serdülő ifjúsági mozgalma.” A rendelet minden általános és népiskolában az úttörőcsapat megalakítására szólította fel az igazgatókat, s egyúttal az iskolákban önálló egyesületként működő szervezeteket és köröket feloszlatta, tevékenységüket az úttörőcsapat keretében utalta.

Október

15. Megjelent az *Őrsvezető*, az úttörő-gyermekvezetők havi, 32 oldalas folyóiratának első száma.

November

11. A *Hüvelyk Matyi* c. gyermek-újság a legifjabb úttörőkorosztály, a pajtáscsaládok lapjaként jelent meg a Pedagógusok Szabad Szakszervezete kiadásában és az „úttörőmozgalom” szerkesztésében.

December

Az MDP Ifjúsági Bizottságának jelentése szerint 4 500 úttörőcsapatban összesen 350 000 úttörő és pajtáscsaládtag tevékenykedik.

1958

Január

Tíztagú úttörővezetői küldöttség utazott tapasztalatszerzés céljából a Szovjetunióba Surányi László ügyvezető elnök vezetésével. (Az Úttörőszövetség delegációja ellátogatott Moszkvába, Leningrádba és Rigába.)

8. A Pajtás c. lapban megjelent az 59. sz. József Attila Úttörőcsapat ős-vezetőinek „Tiszta Budapestért!” felhívása.

Február

12-15. A DIVSZ Végrehajtó Bizottsága budapesti ülése egyhangú határozatot hozott a *Gyermek és Serdülőkori Mozgalmak Nemzetközi Bizottsága* (CIMEA) megalakításáról. (E határozat napját, február 15-ét tekintik a CIMEA megalakulása napjának, bár e nevet és alkotmányát az 1962 augusztusában Varsóban megtartott I. CIMEA közgyűlés fogadta el. A CIMEA alapító tagjai Argentína, Ciprus, Finnország, Franciaország, Indonézia, Lengyelország, Magyarország, Német Demokratikus Köztársaság, Szovjetunió és a Vietnámi Demokratikus Köztársaság gyermek- és serdülőkori szervezetei voltak.)

17. Háromtagú úttörővezetői küldöttség utazott Kovács Ottó budapesti úttörőtítkárral vezetésével a Német Demokratikus Köztársaságba.

Március

1. A Művelődésügyi Minisztérium közzétette 49.084/1958. számú, az „Úttörőcsapatok működése” című ajánlását, amely részletezte és értelmezte az általános iskolai rendtartás úttörőcsapatokra vonatkozó részeit.

28. A KISZ Központi Bizottsága határozatot hozott az úttörők hasznos anyaggyűjtéséről. (Az 1958. naptári évben minden úttörőnek gyűjteni kellett: 15 kg vasat, 5 kg papírt, 0,5 kg színesfémet, 2 kg textilt, 10 db üveget.)

Április

4. Az Úttörőszövetség 641 úttörőt *Kiváló Úttörő* kitüntetésben és 645 ifjúvezetőt értékes tárgyjutalomban – karóra, fényképezőgép, töltőtoll, könyvcsomag stb. – részesített.

25. 100 úttörővezető indult a Szovjetunióba kéthetes jutalomüdülésre.

30. A KISZ Központi Bizottsága jóváhagyta a Magyar Úttörők Szövetsége módosított alapszabályát.

Május

Az Úttörőszövetség Országos Elnöksége kiadta az „*Útmutató a táborok vezetéséhez és a Magyar Úttörők Táborozási Szabályzata*” című füzetet.

25. A nemzetközi gyermeknapon 30 000 úttörő részvételével tartottak úttörő seregszemlét Budapesten, a Dózsa György úton. Borbély Sándor, a KISZ Budapesti Elnökségének első titkára megnyitóbeszédét követően Marosán György, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja köszöntötte a fővárosi úttörőket, és adta át a budapesti pártbizottság vörös selyemzászlaját Nyers Rezső budapesti úttörőelnöknek.

Június

4. Megjelent a művelődésügyi miniszter 150/1958. (MK 12.) sz. utasítása az úttörő csapatvezetők óraszámkedvezményéről. (A rendelet szeptember 1-jén lépett hatályba.)

Július

13-19. Az *Úttörő Intézmények Országos Sportbajnokságát* rendezték meg 840 úttörő sportoló részvételével Budapesten, a Margitszigeti Úttörő-sporttelepen. A legjobb eredményt a szombathelyi, a székesfehérvári és a nagykanizsai úttörőházak csapatai érték el.

Augusztus

Az Úttörőszövetség Országos Elnöksége és a Munkásőrség Országos Parancsnoksága közös levélben kérte a helyi munkásőröket az úttörőcsapatok tevékenységének segítésére.

Szeptember

25. Az Úttörőszövetség Országos Elnöksége felkérésére a Magyar Tanácsköztársaság 40. évfordulója alkalmából indított mozgalom irányítására *Forradalom nyomolvasói parancsnokság* alakult, melynek tagjai: Hunya István, Abelovszky József, Asztalos Jánosné, Bihari Mór, Ék Sándor, Hajdú Gyula, Jakab Rudolf, Kelen Jolán, Komjáth Aladárné, Latinka Sándorné, Lövingerné Heszky Erzsébet, Matejka Jánosné, Mező Imréné, Mózes Viktor, Szamuely Tiborné, Szántó Rezső, Tengerdi István, Vántus Károlyné.

Október

30. A KISZ KB levelet küldött a KISZ járási, városi bizottságaihoz, melyben kérte, hogy kibővített üléseiken tárgyalják meg a KISZ-es úttörővezetők tevékenységét.

Nemzedékek váltják egymást

A Civiláda kiállítás lebontása után már nem kerültek a rendszerezett helyükre anyagaink, hiszen 2007. október 28-án ismét szükség volt rájuk. Ekkor rendeztük meg úttörőcsapatunk 50. születésnapja alkalmából azt az ünnepi találkozót, melyet részvételével megtisztelt Rozbora Andor, községünk régi és Szolnoki Gábor, Tárnok jelenlegi polgármestere. Vendégeink között köszönthettük a Kossuth Szövetség örökös tiszteletbeli elnökét, Gavlik Istvánt, a Múltunk Öröksége Alapítvány elnökét, Jelenics Józsefet, a Magyar-Lengyel Cserkészcsapat vezetőjét, Kondor Endrét.

Ismerős arcokat pillanthatam meg a teremben körbenézve: úttörővezető társaimat Szalkszentmártonról és Gombárról, kedves kollégáimat, segítőimet, akik évtizedek óta támogatják úttörőcsapatunk munkáját. S a szívemnek legkedvesebbeket: régi és mai tagjainkat. A régieket, akik ifivezetőink voltak és időközben felnőttek, maguk is szülővé értek. S a maiakat, akik gyermeki jókedvvel és segítőkészséggel készültek a születésnap délutánra.

Az úttörőcsapatunk 50 esztendejét reprezentáló kiállítás fotói, emléktárgyai meg-megállították a nézelődőket. Jókedvű beszélgetések, rácsodálkozások, meghatott pillantások töltötték be a Művelődési Házat. Rég nem látott ismerősöket köszönthettünk, s megszámlálhatatlan sok puszi csattant a teremben. Az emlékkiállítás vendégkönyvében is egyre szaporodtak a beírt sorok: „Annyira jó volt újra gyerekek lenni itt együtt veletek. Köszönet a sok szépért és jóért!” Vagy egy másik:

Nemzedékek váltják egymást csapatunkban

„Köszönet a szép kiállításért, a szép emlékekért és az egész gyermekkoromért.”

Bizony elég nehéz volt vendégeinket elcsalogatni a kiállítási anyagtól, mely számtalan emléket, élményt, hangulatot idézett meg ezen a délutánon.

Végül csak sikerült helyet találnia mindenkinek, s kezdetét vette beszélgetésekkel átszőtt utazásunk az elmúlt évtizedek történései között. Dalok, videofelvételek részletei váltogatták egymást. Egy nyelvet beszéltünk, s egy-egy pillantás, összenézés azt mutatta, értjük egymást.

A délutánnak voltak nehéz, szívszorító pillanatai. Könnyes szemmel, összeszorult torokkal emlékeztünk azokra, akik már nem lehetnek közöttünk, s akik mindig is fájóan fognak hiányozni. Szeretettel emlékezünk rájuk.

Újra együtt a nagy csapat!

Szót kaptak vendégeink is. Kerner Erzsébet, a szalkszentmártoni úttörőcsapat vezetője a jó szó mellett ajándékkal is kedveskedett nekünk. A zacskónyi piros paprikát egy közös bográcsoskor használjuk majd el.

Gavlik István, a Kossuth Szövetség örökös tiszteletbeli elnöke úttörőcsapatunk történelmi hagyományörző munkájáról, a gyermekek személyiség-fejlődésében elért eredményeiről szólt. A következő évek túsárához pedig csapatunk Batthyány-túrafüzetét vehette át.

A magyar népzene kincses tárából a tőlük megszokott igényességgel muzsikált egy csokorra valót a világ több országában sikerrel szereplő Bara együttes. Sok-sok zenéléssel töltött évet kívánunk nekik mindannyiunk örömeire.

Gavlik István, Kondor Endre és Révész György a múlt emlékei között

Észre sem vettük, s máris elillant három óra. A születésnap tortát mai úttörőink szervírozták vendégeink részére, s jóízű falatozás vette kezdetét a szülők által felajánlott harapnivalókból, üdítőkből, melyet ezúton is köszönünk.

Régi hagyomány, hogy a táborok végén a résztvevők aláírják egymás nyakkendőit, pólóit. Most is így búcsúztunk egymástól. Aztán vendégeinktől elköszönve régi Csőr Köröseink kérésének tettünk eleget. Összeültünk, s még egy órácskát együtt énekeltünk.

Nagyon nehéz erről a délutánról írnom, hiszen a szavak segítségével lehetetlen visszaadni a hangulatot, a csendpillanatokat, a közös nevetéseket, emlékeket, a családi hangulatot. Aki ott volt, tudja, miről beszélek. Aki pedig nem tudott eljönni, sajnálhatja.

A gyerekekkel a program után kezdődő őszi szünetet arra használtuk fel, hogy megkezdődtek az egészségnevelési versenyre a felkészítők. Elkészültek a pályamunkák, melyekkel a petőfibányai két napos programra nevezünk be. November utolsó hétvégéjét a Mátrában töltjük, ahol folytatjuk szomszédolás programjainkat, s a gyerekek a Magyar Rákellenes Liga szervezésében megvalósuló egészségnevelő verseny részesei lesznek majd.

Mert a nemzedékek ugyan váltják egymást, de mindig szükségük van arra, hogy közösségi létben nevelődjének, örömteli, az életkoruknak megfelelő programok várják őket.

Férjessel együtt mi ezért teszünk, amíg és amit tenni bírunk.

Szöveg: Várhelyi Mária
Fotó: Várhelyi Miklós

Csillebércről jelentjük...

Az Úttörőszövetség 2007. október 13-i közgyűlését nagy várakozás előzte meg és ennek megfelelően nagy érdeklődés kísérte. A kétnapos tanácskozásból az alábbiakat emelem ki:

1. A 2007.évi beszámoló megállapította, hogy az úttörőközösségek működési területe lényegesen nem változott, azok döntően jelenleg is az iskolai bázisokon működnek, pedagógus vezetéssel. Változatlan gondot jelent „a finanszírozás esetlegessége, a napi politikai csatározások okozta társadalmi kettészakítottság, az iskolák világában végbemenő változások (átstrukturizációk), az önkéntes munka alacsony társadalmi presztízse... a csekély médiaérdeklődés” – olvasható az évi összefoglalásban. Az Úttörőszövetség ennek ellenére igen sokféle értékes tanévközi és szünidei rendezvényt szervezett az érdeklődők számára: szaktáborok, honismereti jellegű túrazingek, vezetőképző tanfolyamok, külföldi cseretáborok, stb. A növekvő költségek mellett változatlan régi gond a pályázati utófinanszírozás és ezt tetézi az előzetes „ígérvények” bizonytalan teljesítése.

Alapvető gond az ifjúsági szervezetek összefogásának hiánya, amelyet a rendszerváltás óta hiába szorgalmaz az Úttörőszövetség. Ugyancsak felvetődött az egyes úttörőcsapatok „rejtőzködő” működése: jelentős rendezvényeikről sem láthatja a nagyközönség, hogy ezek a „civil” gyerekek valójában úttörők...

A fenti problémák ellenére a 2008. évben hasonlóan gazdag programot tervez a szövetség az érdeklődők számára figyelembe véve a Reneszánsz évet és a Máttyás-évfordulót is.

2. Megtárgyalta a közgyűlés a csillebércei táborral kapcsolatos helyzetet is. A Rogán Antalék által indított peres eljárás évek óta tart, és tetemes összegbe kerül. Egymásnak ellentmondó

bírószági határozatok születtek az ügyben, hogy jogosan maradt-e meg az Úttörőszövetség birtokában Csillebérc... A Kincstári Vagyoni Igazgatóság állásfoglalása szerint „a peres eljárás nem változtatott azon a jogi helyzeten, hogy az ingatlan a Magyar Úttörők Szövetségének a tulajdonában áll”. Ezért a tábor tovább működik, sőt Haraszi István igazgatása alatt kezd a gazdasági helyzete is stabilizálódni.

3. Az utóbbi időben Országos média-szenzáció volt a „főúttörőnek” becézett Rácz Péter ügyvezető alelnök peres ügye, akit a bíróság első fokon elmarasztalt az ún. „vadászház” eladása kapcsán, azzal a váddal, hogy áron alul adta el az épületet. Az ügyet a szenzációhajász sajtó felkapta, és félrevezette az embereket, mivel a felújított épületet muto-gatta, holott az eladás a még romos állapotban lévő „öreg házra” vonatkozott! Mivel az elsőfokú bíróság sok tény

figyelmén kívül hagyott, ezért a per másodfokon folytatódik.

A Szövetség vezető testülete már 2007 februárjában megerősítette azt a korábbi álláspontját, hogy ebben az ügyben Rácz Péter az Ügyvivő Testület felhatalmazásával megfelelően járt el, ezért továbbra is határozottan kiállnak mellette. Ezt az álláspontot fogadta el most a 2007. október 13-i közgyűlés, amikor határozatban mondta ki, hogy: „Rácz Péter ügyvezető elnököt pozíciójában megerősíti, egyúttal megbízza a Szövetség szervezeti megújulását jelentő folyamatok irányításával.”

4. Ismertetésre került a Grund Klub-hálózat szervezése, ahová az úttörőcsapatok is beléphetnek, vagy kettős tagsággal vehetnek részt a hálózat rendezvényein.

A szervezeti hovatartozásról minden csapat önállóan dönthet, és ennek megfelelően alakíthatja ki 2008. évi programját.

Dr. Tóth József

Találkozó Zánkán

Az egykori úttörővárosban éves közgyűlését tartotta a *Zánka Barátai Egyesület*. Az elnökség beszámolóját követően *Bogó Ágnes* asszony a Zánkai Gyermek és Ifjúsági Centrum és Kht. ügyvezető igazgatója adott tájékoztatást az intézmény helyzetéről. Megemlékeztek az elmúlt évben elhunyt társaikról; **Nagy Andrásról** és **Bacsa Zsuzsannáról**. Utóbbi hamvait Zánkán helyezték a Balatonba. Az ország különböző helyein élő egyesületi tagok az internet segítségével állandó kapcsolatban vannak egymással, a levelező listára feliratkozott pártoló tagokat is tájékoztatják.

Nagyon kedves hangulat volt az együtt töltött idő. Miskolctól Győrig az ország minden részéből érkeztek az egykori úttörő vezetők. Minden költséget megtérítettek és befizették tagdíjukat is, ami évi 1000Ft, nyugdíjasoknak 500Ft. Zánka jelkép, a

gyermekéről való gondoskodás szimbóluma. A megyei újságban egy kedves fiatal – valamikori táborozó – tudósított mindenről. Nem mulasztotta el odaírnival: „az egykori úttörővárosban”. Azt mondta ő így „örzi a lángot”. A Népszabadság főszerkesztő-helyettese, *Krajczár Gyula* több évig volt Zánkán úttörővezető, 4 évig kínai tudósítónak dolgozott. Megjelent egy könyve „*A Sárkány fészke*” címmel. Az előfizetők kedvezményesen megvehetik ezt az izgalmas művet. Dolgozik korábbi munkatársunk Brüsszelben és még ketten a Magyar Rádióban. Egy szóval izgalmas társaság, akiknek sok kellemes emléke fűződik az úttörővároshoz. Örömmel és büszkén emlegették, hogy mennyit jelentett pályájukon a Zánkáról származó pedagógia, közösségi szellem.

Dr. Nádházi Lajos

A fénykép Szerényi elvtárs századik születésnapján készült.

Emlékezés Szerényi Sándorra (1905-2007)

Megemlékezésemben nagymamám testvéröccsére emlékezem, aki majdnem 102 évet élt. Élete nem volt egyhangú és unalmas, hosszú életében sorra eltemette testvéreit, harcostársait.

Hárman voltak testvérek Ilonka. Sanyi és Juci. Édesanyjuk kereskedő, édesapjuk tanító volt. Asztalosnak tanult, így került az ifjúsági mozgalomba, a Tanácsköztársaság megdöntése után pedig börtönbe. Először halálra ítélik, majd Moszkvába került, ahol a Magyar Kommunista párt egyik vezetője lett. Mivel nézeteltérése lett Kun Bélával bebörtönözték, ismét

halálra ítélték, de ehelyett tizennégy évet töltött a Gulágon. Ennek történetét könyvben megírja. Eközben családja semmit nem tud róla, szülei, testvérei halottnak hitték.

1947-ben harminc kilósan csöngetett be betegen nagymamám ajtaján. Addigra szülei, nagyszülei, a család több tagja meghalt, de ő 1947 februárjában újjászületett. Azóta élt és dolgozott itthon, sokáig a Közgazdasági Egyetem Könyvtárában, az MSZMP Központi Bizottságában, majd nyugdíjazásáig a Pártfőiskola igazgatójaként.

Többször nősült de saját gyermeke nem született. Teljes életéről az „Érdeemes volt” és a „Tizennégy év a Gulágon” című könyveiből szerezhetünk hiteles leírást.

A sok küzdelem, börtönök, keserűség, számkivetettség ellenére mindig optimista volt és maga úgy értékelte életét, hogy „Érdeemes volt”.

Vályi Dorka

(Vályi Dorka – Dorci – kiváló úttörő volt a Sziget utcai iskolában, és sok más társával együtt 50 éve tagja az „Angyalföldi Örök Ifik Társaságának”.)

A Múltunk Öröksége Alapítvány Tájékoztatója

Szerkesztő: dr. Szabó Imre

Felelős kiadó: Jelenics József

Kiadja az Alapítvány kuratóriuma, 1035 Budapest III., Szél u. 19.

Szerzők: Jelenics József, Magócsi Károlyné, dr. Nádházi Lajos, dr. Szabó Imre, dr. Tóth József, Várhelyi Mária, Vályi Dorka

Nyomdai előkészítő: Révész György

Nyomás: PharmaPress Nyomda

Felelős vezető: Dávid Ferenc igazgató

Hírek

Megkésve, de örömmel számolunk be a *Magyarországi Gyermekbarátok Mozgalma* elnökének; *Hanti Vilmosnak* tájékoztatásáról, hogy milyen nagy sikerű programot bonyolítottak le nyáron, az Ungváron rendezett *Nemzetközi Gyermekbarát Fesztiválon*.

A 15 éve újjá alakult MGyM a Nevelési Szocintern teljes jogú tagja, amely több országból szervezte meg 12-18 éves gyermekbarátok részvételével a VI. *Nemzetközi Gyermekbarát Fesztivált*. A 3 erdélyi helyszínt követően – immár harmadik alkalommal – ismét Kárpátalján, pontosabban *Ungváron* tartották. A rendezvény fő védnökségét *Bársony András*, a Magyar Köztársaság ukrainai, illetve *Dmitro Tkacs* Ukrajna magyarországi nagykövete vállalta. Méltatta a fesztivál jelentőségét *Gajdos István*, az UMDSz elnöke, Beregszász polgármestere. Ő annak a meggyőződésének adott hangot, hogy a résztvevők egy képzeletbeli, óriási szivárványt rajzoljanak az égre, amely határokon át eljut nagyon messzire, és mindenütt hirdesse az összefogást, az összetartozást, a békét. A fesztivált *Herczog György*, a megyei tanács közoktatási főosztályvezetője nyitotta meg és köszöntötték a résztvevőket *Vágó Ferenc*, az ungvári főkonzulátus főképviselője, *Méhes Mihály* ungvári középiskola igazgató, *Horváth Sándor*, az UMDSz alelnöke és *Dr. Szijjártó Pál* vállalati igazgató.

A rendezvényről beszámolt az *Ukrainai Magyar Krónika*.

Február elsején a Magyar Köztársaság kikiáltásának 62. évfordulóján tartott parlamenti ünnepségen alapítványunk képviselőjében Magócsi Károlyné és férje vett részt. A meghívót Hanti Vilmos MEASZ elnöktől kaptuk.

Alapítványunk 2006-ban a Nemzeti Civil Alapprogram működési pályázatán 100.000Ft támogatásban részesült, amelyet számítógép vásárlására fordítottunk. A Magyar Államkincstár – mondvacsinált okokra hivatkozva – nem fogadta el elszámolásunkat, így a támogatást vissza kellett fizetnünk, amit meg is tettünk. Kuratóriumunk elnöke, Jelenics József erélyes hangú levélben kifogásolta a bürokratikus és igazságtalan eljárást.

A Múltunk Öröksége Tájékoztatója 18. számában sajnálatos tévedés történt. *Várnai Ferenc* nekrológjának írója nem Szabó Imre volt, hanem *Jelenics József*. Elnézést kérünk!